

[Önceki Bölüm](#) [İncele](#) [Tıkla](#) Kullar Arasında Hesabın Görülmesi
Yaratılmışlar arasında hesabın görülmesi ve yargının sonuçlanmasına Allah'ın izin vermesiyle, bu konuda ilk hesaba ağırlı olacak olanlar peygamberlerdir. Peygamberlere, aldıkları görevi yapıp yapmadıkları, vazifelerini yerine getirip getirmediği sorulacaktır. Nitekim yüce Allah şöyle buyuruyor: "Elbette kendilerine peygamber gönderilen kimseleri de, gönderilen peygamberleri de sorguya çekeceğiz." (Araf, 7/6) Peygamberler, biz, Rabbimizden aldığımız mesajları kendi kavimlerimize ilettik, ancak onlar bizi yalanladılar -ki Allah zaten bu gerçeği bilmektedir- diye haber verdiklerinde, hemen ummetler hesaba çekilmek üzere ağırlıdır. Bu konuda davet olunacak ilk ummet de Peygamberimizin (as) ummeti olacaktır. Yüce Allah şöyle buyuruyor: "Rabbim hakkı iletmiş, mutlaka onların hepsini yaptıklarıyla soruya çekeceğiz." (Hicr, 15/92-93) Mümin olan kişi inancını açıklayacak, inkarcı kafir de inkarcılığını, münafıkların da ikiyüzlüğü, ortaya koyacaktır. İşte diğer ummetler de bu şekilde hesaba çekileceklerdir. Allah katında Genel anlamdaki bu hesap görme ve arz olayından sonra bu defa insanların işledikleri ameller konusunda yapıp ettiklerinin tartışılması ve hesapların görülmesi için birer birer hesaba çekileceklerdir. Nitekim yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: "Şüphesiz onların dinleri, sadece bizdir. Sonra onların sorguya çekilmesi de bize aittir." (Ğaşiye, 88/25-26) Ebu Hureyre'den (ra) Tirmizi rivayet ediyor, Ebu Hureyre demiş ki, Allah Resulü (as) şöyle buyurdu: "Kıyamet gününde insanlar hesap görmek üzere toplanacak, defa huzura, mahkemeye çıkarılırlar. Bunlardan iki tanesi karşılıklı tartışma ve mazeretler ileri sürme gibi bahaşyelerle geçecekler. İşte bu sırada amel defterleri ellerde dağıtılır, kimisi defterini sağ tarafından alırken, kimisi de sol tarafından alacaklardır." [1] İşte ummetler hesapları görmek üzere böylece Allah'ın huzuruna arz olunurlar. İnsanların hesapları amelleri doğrultusunda oldukça farklı olacaktır. Bunlardan kiminin hesabı gayet kolay geçecek, kiminin hesabı oldukça zor geçecek, kimisinin hesabı gizli olarak görülecek ve kimisinin de hesabı açıktan görülecektir. Kimisi Allah'ın dilemesiyle mağfiret olunacak, kimisi ise, Allah'ın dilemesiyle azap gerektirecek. Allah her şeye kadirdir, her şeye gücü yetendir. Kıyamet gününde ilk defa hesabı görmek üzere varlıklar hayvanlar arasında görülecektir. Onların hesaplarının bitiminden sonra, kendilerine "Toprak oluverin" denilecek ve onlar da hemen toprak olacaklardır. Kafirler hayvanların bu durumunu görürken hayıflanarak: "Keşke biz de toprak oluverseydik" diyeceklerdir. Yani keşke bizler de insan değil de hayvanlar olsaydık, mutlaka biz de toprak olup kurutulurduk, anlamında söyleyecekler. Nitekim Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: "gün kişi önceden yaptıklarına bakacak ve inkarcı kişi: 'Keşke toprak olsaydım!' diyecektir." (Nebe, 78/40) Ebu Hureyre'den Müslim ve Tirmizi rivayet ediyor. Ebu Hureyre diyor ki; Allah Resulü (as) şöyle buyurdu: "Kıyamet gününde mutlaka haklar hak sahiplerine ödenecektir. Öyle ki boynuzlu olan koyundan boynuzsuz koyunun hakkı, alınacaktır." [2] Hayvanların kıyamet gününde diriltilmesi, mahşer yerine getirilmesindeki hikmet ve incelik bazı kimselere azap olsun iletmiştir. Allah'ın senin de bilip

İçini gördüğün gibi sahipleri onlar’dan gereken zekâtı vermemiştir. O hayvanları sahibinden haksız bir şekilde almıştır. Böylece bu hayvanları onların sırtına yükleyerek ve onlara taşıtarak mahşer yerine getirecektir. Yine de en iyisini Allah bilir. Kullar arasında ilk sorgulaması yapılacak olanlar, kan davasıdır. Buhari, Muslim ve başkaları İbn Mesud’dan (ra) rivayet ediyorlar. İbn Mesud demiş ki Allah Resul (as) şöyle buyurdu: “Kıyamet gününde insanlar arasında ilk başta bakılacak olan dava, kan davasıdır.” [3][3] Öyle ki ölümlen kimse, kendisini öldürmüş olan kimseye, senin yakasına yapışarak der ki: “Rabbim! Beni öldüren bu adamdan hakkımı al.” Kulun hesaba ekileceği amellerin ilki ve en başta geleni namazdır. Eğer namazını istenilen manada kılmış ve kabul edilmiş ise, gerçekten kurtulur ve felaha ulaşır. Eğer namazından geçtikten sonra not almaz ise, namazı da kabul edilmemişse, eli boş döner ve hısrana uğrar. Tirmizi ve Nesai Ebu Hureyre’dan (ra) rivayet ediyorlar. Ebu Hureyre diyor ki Allah Resul’nden (as) şöyle buyururken işittim: “Kıyamet gününde kulun ameli bakımından hesaba ekileceği ilk ameli namazıdır. Eğer namazını temel esaslarına göre kıлып eda etmişse, felah bulur ve kurtuluşu erer. Eğer namazını gereği gibi yerine getirmemişse, kılmamışsa, geçtikten sonra not almamışsa, boşa çıkar ve hısrana uğrar. Eğer farz namazlarından bir eksikliği varsa, rahmet ve bereketi bol olan yüce Allah buyurur ki: “Hele bir araştırın bakalım, bu kulumun hiç nafie namazı yok mu? Dur? Böylece bulunan nafie namazı ile eksikliği tamamlanır. Daha sonra diğer amellere gelir. Şüphesiz Allah kuşunu hesaba ekiler ve ona dört şeyden hesap sorar: Ömrü, rızası, ilminden, malından ve bedeninden dolayı hevesaba ekiler.” [4][4] Tirmizi Ebu Berze’dan (ra) rivayet ediyor. Ebu Berze diyor ki: “Allah Resul (as) şöyle buyurdu: “Kıyamet gününde kul, dört şeyden hesaba ekilmedikçe hesap yerinden ayrılamaz. Ömrü, rızası, nereden kazandı ve neye harcadı diye malından ve bedeninin nereden kazandı, diye bedeninden sorguya ekilecektir.” [5][5] Allah her kuluna bu dört şeyi soracak ve onları bundan dolayı yargılayacaktır. Ey kardeşim! Bir günün hele. Kıyamet gününde bekleme yerinde Allah’ın huzurunda hesap vermektir. Rabbin sana ömründen, hayatından soru sormaktadır. Şu anda her geçen dakika ve saniyeler senin aleyhinde geçmektedir ve sen bu ömründen sorgulanacaksın. Bunu bir düşün! Sen bu ömründen Allah’a itaat yolunda mı geçtikten sonra, yoksa ona isyan ile mi? Allah’ın sanıdığı ilimden ve bilgiden de hevesaba ekileceksin, kısaca dinin ve dünyan ile alakalı olarak her ne öğrendiyse bunlardan hesaba ekileceksin. Ömründen, tıbbi bu öğrendiklerin ilim adı altında değerlendirilmiştir. Acaba sen öğrendiklerinin gereğini olumlu manada yerine getirdin mi, yoksa olumsuz manada mı uyguladın, ilminle amel ettin mi, etmedin mi? Toplayıp biriktirdiğin ve sonra da harcadığın malından da hesaba ekileceksin. Sen bu malı nereden kazandın, helal olarak mı kazandın, yoksa haramdan mı elde ettin? Bunu nerelere harcadın, Allah yolunda mı, yoksa Allah’a isyan yolunda mı? Kısaca kazandığın her bir kuruş ve her bir paranın hesabını vereceksin, bunlardan sorgulanacaksın. Bu kazancının kaynağı ne idi ve nelere harcadın, diye sorulacaktır. Sonra bedeninden, Allah’ın sana bahşeylediği göz, kulak, konuşma ve akıl gibi duyu organlarından ve benzeri şeylerden sorgulanacaktır. Yani bu şeyleri Allah’ın rızasını kazanma yolunda mı, yoksa Allah’a masiyet uğrunda mı

çürüttü, diye sorulacaktır. O halde sorulara cevap hazırla!
Çünkü seni hesaba çe­ken zat, her şeyi biliyor, görüp
gözettiyor. Hesaba çe­cek olan o yüce zat, her şeyden haberdardır. Ona
hiçbir gizli şey asla gizli kalmaz. Allah gözlerin haince bakışını da bilir, sine­lerde
saklı ve gizli olarak tutulana da bilir. Nitekim Peygamber­rimiz (as) şöyle buyuruyor:
“Hak eskimez, kaybolmaz, yapılanlar unutulmaz, Al­lah asla ölmez. İstedğin gibi
amel işle, neye layıksan, onunla cezalandırılırsın.”[6][6] AMEL DEFTERLERİNİN
DAĞITILMASI Daha önçeki sayfalarda okuyup öğrenmiştin. Kıyamet
gününde insanlar üç gurup halinde olacaklardır. Bunlardan ilki Sabikun,
ikincisi sağcılar ve üçüncüsü de solculardır. Sabikun: Bunlar
hiçbir hesaba çekilmeden doğrudan cennete girecek olanlardır. Bunlar için
amellerinin mizanda tartılması söz konusu değildir. Bunlara ayrıca bir kitap da verilecek
değildir. Ashabı Yemin: Bunlar amel defterlerini sağ tarafların­dan alacak olanlardır. Ashabı Ş
imal: Bunlar da sol taraflarından amel defterle­rini alacak olan kimselerdir. Kimin amel defteri
sol tarafın­dan verilirse o kimse hüsrana uğrar, her şeyini kaybeder. Şunu da bilmelisin
ki, insanlar Allah’n huzuruna çıkarılıp burada hesaba çekildikten sonra artık
amel defterleri uçuş­maya başlayacaktır. Kimi defterini sağ taraflarından alırken kimisi
de sol taraflarından alacaklardır. Nitekim Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Amellerin yazıld
ıgı defter açıldığında,” (Tekvir, 81/10) Yüce Allah yine buyuruyor: “Her
insanın amelini veya kaderini boynuna bağladık. İnsan için kıyamet gününde,
açılmış olarak önüne konacak bir kitap çıkarırız. Kitabını oku!
Bugün sana hesap sorucu olarak kendi nefsin ye­ter.” (İsra, 17/13–14)
Herkes o gün kitabını alınca, ister daha önçe dünyada iken okuması olsun, ister
olmasın, kitabını okuyacaktır. Kitabını okuması demek; o kimsenin dünyada iken
yap­tıgı iyilik veya kötülük adına ne varsa hepsini bilmesi ve ta­nması
demektir. Senin de öğrendğin gibi herkesin kendi derdi ve prob­lemiyle meşgul olduğu
bir sırada, ailesi ve yakınları hiçaklına gelmediği bir anda hep kendilerini
düşüneceklerdir. Çünkü dağıtılan amel defterlerinin hangi
taraflarından verileceğini bilememektedirler. Bunun sıkıntısını yaşamaktadırlar. Def­terleri sağ
taraflarından verilenler sevinip mutluluk duyarlar­ken, kurtuluşa erdiklerinin sevincini
yaşarlarken, defterleri sol taraflarından verilecek olanlar ise, artık kesin olarak azap
göreceklerini ve horlanacaklarını anlamış olacaklardır. Nite­kim Allah Teala buyuruyor
ki: “Kitabı sağ tarafından verilen: Alın, kitabımı okuyun; doğ­rusu ben, hesabımla karşı
laşacağımı zaten biliyor­dum, der. Artık o, meyveleri sarkmış yüce bir cennette hoşnut
ka­lacağı bir hayat içindedir.” (Hakka, 69/19-23) İşte kitapları bu şekilde sağ
taraflarından verilecek olan­lar bundan ötürü sevinecekler ve
sevinçlerinden, işte benim kitabım! Alın, okuyun, diye sesleneceklerdir. Yani gelin de benim
sevaplarımı ve amellerimi bir görün, diye adeta yılso­nunda sınıfını takdir ve
başarıyla geçen bir öğrencinin sevinç ve mutluluğu ile koşup gelen ve ailesine
mutlu haberi veren bir öğrenci gibi: “gelin benim okuldaki üstün başarımı
bir görün hele!” dercesine davranacaktır. Gerçi o sevinç ve
mutluluk hiçbir zaman okuldaki bir öğrencinin sevinç ve mutluluğu ile asla
kıyaslanacak değildir. Allah Teala buyuru­yor: “Kitabı sol tarafından verilene gelince, o:
Keşke, der, bana kitabım verilmeseydi de, hesabımın ne olduğunu bilmeseydim! Keşke onunla
(ölümle) her iş olup bitseydi! Malım bana hiçfayda sağlamadı; saltanatım da
benden koptu, yok olup gitti. Onu yakalayın da, ellerini boynuna bağlayın; sonra alevli ateşe atın
onu!” (Hakka, 69/25–31) İşte kitabı sol taraflarından verilecek olanlar da böyle
di­yeceklerdir. Kitaplarının hiçverilmemiş olduğunu temenni edecekler ve hatta

Her şeyin bitip sona ermiş olma'sını arzulayacaklar ama bu, mümkün değildir. Bu kimseler düşünün arkadaşlarına: "Ben dünyada iken güzelce idim, saygı değer biriydim ve varlıkıydım ama bunların hiçbirisinin bu kadar bir güzelce erliliği olmadı. Benim elimde kurtuluşum birinin ne bir kanıtım ne de bir mazeretim var. Aksine azap görmem kesindir ve o oraya gidecektir" diye konuşur. Bu kimse kitabını güzelce, içinde ne var ne yok diye okuyunca, bir de ne güzelce bir şey bırakılmamış tüm yaptıklarını orada sayılıp düşünür. Her şey aynık ortadadır. Kaldı ki yüce Allah buyuruyor: "Kitap ortaya konmuştur: Suhurların, onda yazılı olanlardan korkmuş olduklarını görürsün. Vay halimize! derler, bu nasıl kitapmış! Kuvvetli bir şey bırakmaksızın yaptıklarımızın hepsini sayıp düşünür. Bıyıkta yaptıklarını karşılarında bulmuşlardır. Senin Rabbin hiçbir kimseye zulmetmez." (Kehf, 18/49) Allah Teala buyuruyor: "Yaptıkları her şey kitaplarda (amel defterlerinde) mevcuttur. Kuvvetli her şey satır satır yazılmıştır." (Kamer, 54/52-53) Yine rabbimiz buyuruyor: "Her insan topluluğunu derleri ile birlikte ağırcağı o güzelnde kimlerin amel defteri sağından verilirse, onlar, en kuvvetli bir haksızlığa uğramamış olarak amel defterlerini okuyacaklar." (İsra, 17/71) Mafıklara gelince, bunlar defterlerini arkalarından alacaklar. Cevaplınk; mafıkların elleri arkalarına kelepçelenmiştir. Allah Teala şöyle buyuruyor: "Kimin de kitabı arkasından verilirse, derhal yok olmayı isteyecek, alevli ateşe girecek." (İnşikak, 84/10-12) Artık her insan kendi amel defterindeki durumunu görecek, kurtulan ile hüsna uğrayan meydana ıktıktan sonra sırat ızerinden geçecek, me işlemi başlayacaktır. Bu sırada kılprıden düşünp cehenneme girenler olacak, kurtulanlar da kurtulmuş olacaklardır. Allah'tan dileğimiz bizleri de ve seni de Sabıkun sınıfından olamasak bile bizleri de- İtuf ve keremiyle o kurtulanlardan, defterlerini sağ tarafından alanlarından eylesin. Cevaplınk; Allah ikram edenlerin ikramı en bol olanıdır. KİYAMET GÜNNDE ŞEFAAT VE ALLAH'IN MERHAMETİ Ey kardeşim ıncelikli olarak ve her şeyden önce şunu aklında ıkarma ve bilmiş ol ki, Allah'ın kıyamet güzelnde katında şefaet etmeleri ıncelikli izin vermediği hiçbir kimse asla şefaet edemeyecektir. Allah'ın kendilerine şefaet izni verdiği kimselere de Allah şefaet etmeleri ıncelikli ilhamda bulunacak, Allah da o kimselerin Allah'ın dilediği bazı kimselere şefaet edebilmeleri ıncelikli izin verecektir. Bıyıkta bir izin olmaksızın kimsenin şefaatte bulunması imkânı yoktur. Kaldı ki Allah Teala da şöyle buyuruyor: "Onun katında kim şefaet edebilir?" (Bakara, 2/255) İşte şefaet konusuyla ilgili bazı ayet mealleri, yüce Allah aşağıda mealini sunacağımız ayetlerde buyuruyor ki: "O güzel Rahman'ın izin verdiği ve sızından hoşlanmadığından başkasının şefaati fayda vermez." (Ta Ha, 20/109) Allah peygamberlerinden haber verdiği ayette buyuruyor ki: "Onlar, Allah rızasına ulaşmış olanlardan başkasına şefaet etmezler. Onlar Allah korkusundan titrerler." (Enbiya, 21/28) Nitekim bu manada bir ok ayet bulunmaktadır. Kıyamet güzelnde şefaet edecek olanlar şu kimselerdir; Peygamberler, şehitler, fakirler ve melekler. Ancak Allah'ın rahmeti bütün bu sayılanların şefaatinden ok daha geniş ve kapsamlıdır. Hiç kuşkusuz o güzel insanlara şefaet edecek olan en büyük şefaetçi Peygamberimiz (as) olacaktır. Makamı da en üstün olacak olan da yine efendimizdir. Cevaplınk; onun bu şefaati tüm varlıkları ıncelikli erdiğinden buna makamı Mahmud denmektedir. En

Benimle, yüm, k şefaati deneni bu husus tüm yararı­lanları kapsaması sebebiyledir. Bundan başka Peygamberi­mizin (as) ayrıca sadece ümmetine özgü olarak öz şefaati de olacaktır. Buhari ile Müslim Enes’ten rivayet etmişlerdir. Rivayete göre Allah Resulü (as) Makamı Mahmud’u anlattıktan sonra şöyle buyurmuştur: “… Sonra Rabbim için secdeye kapanırım. Yüce Al­lah şöyle buyurur: Ey Muhammed! Kaldır başını, konuş, sözün dinlenecek ve iste dilediğin de verilecektir. Şefaati et, şefaatin de kabul olunacaktır. Bunun üzerine ben derim ki: Rabbim! Ümmetimi istiyorum, ümmetimi! Kendisine denir ki: git, kalbinde bir buğday veya bir arpa danesi ağırlığınca iman bulunan kim varsa, onu oradan çıkar. Ben de gidip denileni yaparım. Bu defa tekrar Rabbime döner ve yine o bana öğrettiği hamd ve övgü­lerle Rabbimi över ve sonra da gelir yine secdeye kapanı­rım. Yine tıpkı birincisinde olduğu gibi bana sorulur. Ben de: Ey Rabbim! Ümmetim nerede ümmetimi istiyorum, derim. Bunun üzerine bana denilir ki: Git, kimin kalbinde hardal danesi kadar bir imanı olan varsa, onu oradan çıkar. Ben de hemen oraya gider ve denileni yaparım. Sonra yeniden Rabbimin huzuruna dönerim, daha önce davrandığım gibi hareket ederim, bunun üzerine yine bana ilkinde olduğu gibi “Kaldır başını” denilir. Ben de: “Rabbim! Ümmetimi, ümmetimi istiyorum” derim. Yine bana denilir ki: “Git, kimin kalbinde bir hardal danesi ağırlığından daha az ağırlıkta bir iman varsa, onları ateşten çıkar.” Ben de hemen gider ve denileni yaparım. Sonra tekrar Rabbime döner ve Ona bana öğrettiği o hadlerle hamd ederim ve sonra tekrar secde için yere kapanırım. Bana denilir ki: Ey Muhammed! Kaldır başını! Konuş, sözün dinlene­cek ve dile, dilediğin de verilecektir. Şefaati et, şefaatin de kabul olunacaktır. Ben de derim ki: “Rabbim! Bana izin ver, Kim La İlahe İllallah demişse onlara şefaati ede ­yim.” Bunun üzerine yüce Allah, “bu, senin için değildir veya bu, sana ait bir iş değildir. Ancak İzzetim, Celalim, Kibriya’m ve Azametim için kim La İlahe İllallah demişse onu ben mutlaka oradan çıkaracağım.” diye buyurur.”[7][1] Bu hadisten anlaşılan şu ki, o kimseler amelleri gereği cehennemde azap olunacakları kadar azap göreceklidir. Sonra Allah Teala, Muhammed’i onlar için şefaatiçi kılacak, böylece onlar da cehennemden kurtulmuş olacaklardır ama bu birkaç defada gerçekleşecektir. Buhari, Müslim ve daha başkaları Ebu Hureyre’den riva­yet etmişlerdir. Ebu Hureyre diyor ki Allah Resulü (as) bu­yurdu ki: “Her bir peygamberin kabul olan bir duası vardı. Onlar o dualarının sonucunu bu dünyada isteyerek ace­leci oldular. Ancak ben duamı, kıyamet gününde ümme­time şefaati edebilmek için o güne gizledim. Ümmetim­den herkim Allah’a ortak koşmadan ölecek olursa, Al­lah’ın dilemesiyle o buna nail olacaktır.”[8][2] Ebu Davud ve Tirmizi Cabir’den (ra) rivayet ediyorlar. Demiş ki, Allah Resulü (as) buyurdu ki: “Ümmetim içinden öyle kimseler var ki, bir tek kişiye şefaati edecektir, ki­misi iki kişiye, kimisi bir kabileye ve kimileri de büyük kitlelere şefaati edeceklerdir. Benim şefaati ise, ümme­timden büyük günah işleyenler içindir. ”[9][3] Şehit düşen kimseler ise, bunlar da kendi ailesi ve yakın çevresi olmak üzere yetmiş kişiye kadar şefaati edeceklerdir. İbn Mace ve Taberani Ebu Hureyre’den (ra) rivayet edi­yorlar, Allah Resulü (as) buyurmuş ki: “Şehit, şehit düştüğü anda akan ilk kandamlaşıyla bağışlanacaktır, hurilerle evlendirilecektir ve ailesi bireylerinden de yetmiş kişiye kadar şefaati edecektir.” Âlimler ise, dünyada hidayetlerine sebep oldukları kim­seler hakkında Allah onları şefaatiçi kılacaktır. Allah Teala kendilerine: “Bakın hele, hidayete ermelerine sebep olduğu­nuz kimseler varsa onları alın, kendinizle birlikte cennete sokun.” Fakirlere

geline; Peygamber’den rivayet olunduğuna göre o şöyle buyurmuştur: “Fakirler yanında yer edinin. Çünkü kıyamet gününde onlar için bir devlet, imkân vardır.” Bunun üzerine oradakiler: “Ey Allah’ın Resulü! Onların dev­leti nedir?” diye sorduklarında, Allah Resulü (as) şöyle bu­yurmuştur: “Onlara, bakın hele, kimler size bir lokma, bir ekmek kırıntısı yedirdi ise veya size bir giysi giydirdiyse alın onu, kendinizle birlikte cennete sokun, denilecektir.”[10][4] Meleklerle gelince, yüce bu konuda şöyle buyurmaktadır: “Göklerde nice melekler var ki onların şefaati, dilediği ve hoşnut olduğu kimse için Allah’ın izin vermesi d­şında, bir işe yaramaz.” (Necm, 53/26) Allah’ın rahmetine gelince, işte o herkesi kuşatacak şe­kilde genişir. Nitekim Allah Teala şöyle buyurmaktadır: “Rahmetim her şeyi kuşatır. Onu, sakı nanlara, zekâtı verenlere ve ayetlerimize inanlara yazacağım.” (Araf, 7/156) Yüce Allah bir bakla ayette de şöyle buyurmaktadır: “De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Al­lah’ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.” (Zümer, 39/53) Buhari ve Müslim Ebu Hureyre’den rivayet ediyorlar. Ebu Hureyre diyor ki Allah Resulü (as) şöyle buyurdu: “Allah varlıkları yarattığında, Arşın üstünde katında bulunan bir kitapta, ‘Şüphesiz benim rahmetim, gaza­bıma galebe çalmıştı r.”[11][5] Buhari ve Müslim Ebu Hureyre’den rivayet ediyorlar. Ebu Hureyre diyor ki, Allah Resul’nün (as) şöyle buyurduğunu dinledim: “Allah rahmetini yüz parçaya büldü. Bundan doksan dokuz adedini kendi katında tuttu. Sadece bir tanesini yeryüzüne indirdi. İşte tüm yaratılmışlar bu bir tanesinin eseri olarak merhamette bulunurlar. Hatta dört ayaklı bir hayvan bile yavrusunu çiğ nememek için bu merhametin eseri olarak ayağını kaldırır.”[12][6] Müslim’ın bir rivayetinde ise şu lafızlar yer almaktadır: “Şüphesiz yüce Allah’ın yüz rahmeti vardır. Allah bunlar­dan sadece bir tanesini tüm insanlar, cinler, hayvanlar ve böcekler arasında paylaştırarak indirmiştir. İşte onlar bundan ötürü birbirlerine şefkat ederler; bundan dolayı birbirlerine merhamet ederler ve vahşi hayvanlar da bu sayede yavrusuna merhamet eder. Allah kalan doksan dokuz rahmetini ise ertelemiştir. İşte Allah ertelediği bu doksan dokuz rahmeti ile kıyamet gününde kullarına merhamet edecektir.”[13][7] İşte yüce bu, her varlığı kapsayacak olan rahmetiyle kullarına merhamette bulunduğu zaman, bu rahmet, kulları içerisinden, “La İlahe İllallah” diyen herkesi kuşatacaktır. İşte böyle bir anda şeytan bile, kendisini de bu rahmet kap­samında bağışlanacağı umuduna kapılacaktır. Buhari ile Müslim İbn Ömer’den rivayet ediyorlar. İbn Ömer demiş k, Allah Resulüne (as) esirler getirdi. Bir de ne görelim, getirilen esirler arasında bir kadın aranıp duruyor. Esirler arasında bir çocuk görünce, hemen onu alıyor, onu bağrına basıyor ve onu emziriyor. İşte bu manzara karşısında Allah Resulü (as) şöyle buyurdu: “Siz bu kadının çocuğunu alıp ateşe atacağına inanır mısınız?” Biz de, “hayır” dedik. Bunun üzerine Allah Resulü (as) şöyle buyurdu: “Şüphesiz bu kadının çocuğuna gösterdiği merhametten daha çok Allah kullarına merhamet eder.”[14][8] Öyleyse kardeşi! Sana tavsiyem, Allah’ın rahmetini elde etmek ve kurtuluşa ermek istiyorsan, hemen Allah’a itaat et, Onun emir ve yasakları doğrultusunda vazifeni yap. Allah’ın rahmeti geniştir, diye kendini aldatma. Eğer sen Allah’ın rahmetini elde etmek istiyor ve buna ermeyi diliyorsan, he­men onun yoluna gir. Onun rızasının olduğu yerleri ara. Kaldı ki Kur’an-ı Kerim bu yolları gayet açık olarak göster­miştir. Nitekim Allah Teala şöyle buyuruyor:

“Rahmetim her şeyi kuşatır. Onu, sakınanlara, zekââtı verilenlere ve ayetlerimize inanlara yazacağım. Yanların­daki Tevrat ve İncil’de yazılı buldukları o elçye, o ümmi peygamber’e uyanlar var ya, işte o peygamber onlara iyiliği emreder, onları kötülükten meneder, onlara temiz şeyleri helal, pis şeyleri haram kılar. Ağırıkların ı ve üzerlerindeki zincirleri indirir. O Peygamber’e inanıp ona saygı gösteren, ona yardım eden ve onunla birlikte gön­derilen nur’a (Kur’ân’a) uyanlar var ya, işte kurtuluşa erenler onlardır.” (Araf, 7/156–157) Ahmed İbn Hanbel, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi ve daha başkaları Abdullah İbn Amr’dan rivayet ediyorlar. Abdullah demiş ki, Allah Resulü (as) şöyle buyurdu: “Şanı yüce ve mübarek olan Rahman Allah, merha­metli olanlara merhamet edecektir. Yeryüzündekilere merhamet edin ki, gökteki de size merhamet etsin.” İşte Onun yoluna girenler için rahmet ve merhamet yolu. Ancak ben hiç çalışmadan Allah bana rahmetiyle mu­amele etsin, deyip oturmak, kendini aldatmak demektir. Nitekim şanı yüce ve mübarek olan Allah Kudsi bir ha­diste şöyle buyurmuştur: “Ey kulum! Sen ne kadar yüzüz bir adamsın ki, benim rahmetimden yararlanmayı isti­yorsun ama bana itaate ve kulluk etmeye gelince, cimri­lik edip geri duruyorsun. Nasıl olur ki, biri bana itaatte geri duracak ve ben de ona karşı oldukça cömert davra­nacağım! Bu hiç olacak bir iş mi?”

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler